

страна, е не само наивно заблуждение, но и утопия, която предна-
мърено и системно се култивира отъ Обществото на народитѣ, а въ
сжщото време всички държави най-усилено се въоръжаватъ и трѣс-
каво се готвятъ за новата война, която за главенъ обектъ има СССР,
гдето се строи съ усиленъ темпъ новото социалистическо общество.
Никакви учителски международни федерации, *откъснати и изоли-
рани отъ борбата на международния пролетариатъ*, не сж въ
състояние нито да се противопоставятъ на новата империалистическа
война, нито пъкъ да промѣнятъ духа на възпитанието въ училищата
и подготвятъ подрастващитѣ поколения като врагове и борци противъ
нея. А че това е тъй, се признава и отъ честно мислящитѣ учители
въ БУС, отъ които единъ, ето какво пише въ една своя малка ста-
тийка „Войната и съюзното учителство“, помѣстена въ бр. 46 на в.
„Съзнание“ отъ 1930 г.: „Мнозина наивници мислятъ, че разнитѣ кон-
ференции по обезоръжаването и заседанията на Обществото на на-
родитѣ ще предотвратятъ злото, че новата война е невъзможна. Не
умира тъй лесно единъ сатанински инстинктъ, въ продължение на хи-
ляди години подхранванъ въ душата на човѣка съ изобилна братска
кръвъ. Не ще изгасне той и въ душата на детето, защото съ хиляди
срѣдства се засажда. Училището, повече отъ всѣкога, и у насъ, и въ
чужбина е обърнато на казарма. Учителътъ, повече отъ всѣкога, у насъ
и въ чужбина е влѣзълъ въ ролята на фелдфебелъ“. А учителътъ-фелд-
фебелъ може да подготви отъ малкитѣ деца и юношитѣ само добри
войници на капитала и шовинисти, но не и антимиитаристи, не и
борци за общочовѣшкото благоденствие, не и ратници за единъ новъ
общественъ строй, който да почива на социалистически начала и да
има за девизъ: миръ и братство между народитѣ по цѣлото земно
кълбо. Обаче, тази проста и очевидна истина не се схваща отъ мно-
зинството учители и затова тѣ ставатъ несъзнателни орждия на воин-
ствения империализмъ, ставатъ съратници на милитариститѣ и на
днешното фашистко училище. Редятъ се тѣ въ национални и интер-
национални учителски съюзи, които, подъ прикритието на мъгляви,
високопарни фрази и заблуждения, презъ позициитѣ на Обществото
на народитѣ, ги водятъ стремглаво и катастрофално къмъ новата
война. А нейниятъ смъртенъ лѣхъ се чувствава и вижда отъ всички,
които могатъ да гледатъ ясно и да схващатъ тенденциитѣ на разла-
гащето се капиталистическо общество, което, преди да загине, иска
да удави човѣчеството въ собствената му кръвъ, да преобърне въ пе-
пелица цѣлата култура — създадена въ продължение на вѣковетѣ съ
хиляди усилия и жертви отъ физическия и интелектуаленъ про-
летариатъ.

Днесъ най-тежката и най-близка опасностъ е тази отъ една про-
тивосъветска война, както се потвърдява това отъ организираното на-
падение на империалистическитѣ, извършена отъ тѣхнитѣ китайски агенти
въ Манджурия, отъ Японско-Китайската война, отъ процеса въ Москва
противъ „индустриалната партия“ на вредителитѣ, задъ които сж
стояли Брианъ, Чърчилъ и др. империалисти и отъ воя противъ съветския
„дѣмпингъ“. Всѣки успѣхъ въ индустриализацията на Съюза на Съвет-
скитѣ републики (петгодишния планъ), непознатъ и чуждъ на Западъ,